

حرکت دائم و ملازم وجود و انواع حرکت و حرکت جوهریه و ترقی و نشو و نمای عالم هستی

حضرت نقطه اولی، حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

لوح رقم (33) - آثار حضرت بهاءالله - امر و خلق، جلد 1

۳۳ - حرکت دائم و ملازم وجود و انواع حرکت و حرکت جوهریه و ترقی و نشو و نمای عالم هستی

از حضرت نقطه در صحیفه اصول و فروع است. قوله الاعلی: "خلق هر شیئی را چنان بدان بمثل خلق نفس خود که از مقام نطفه ذکر آن بوده تا مقاماتی که الی ما لا نهاییه لها از برای تو در علم خداوند بوده بیقین مشاهده کن که مقام اول تو فرع مقام ثانی است بلکه مقصود از خلقت نطفه علقه است و همچنین الی ما لا نهاییه له بمقاماتی که حضرت رب العزّة مقدر فرموده و دلیل برین امر ظهور مقدورات است که محال تجلیات قدرت است."

و از حضرت عبدالبهاء در مفاوضات، قوله العزیز: "بدانکه شیئی موجود در مقامی توقّف ننماید یعنی جمیع اشیاء متحرک است. هر شیئی از اشیاء یا رو بنواست یا رو به دنو. جمیع اشیاء یا از عدم بوجود میآید یا از وجود بعدم میرود. مثلاً این گل و سنبل یک مدتی از عدم بوجود میآمد حال از وجود بعدم میرود. این حرکت را حرکت جوهری گویند یعنی طبیعی، از کائنات این حرکت منفک نمیشود چه که از مقتضای ذاتی آنست مثل اینکه از مقتضای ذاتی آتش احراق است."

ORIGINAL

و قوله الجلیل: "تغییر احوال و تبدل و انقلاب زمان از لوازم ذاتیه ممکنات است و لزوم ذاتی از حقیقت اشیاء انفکاک ندارد."

و از آنحضرت در خطابه ایست. قوله العزیز: "انسان از بدایت وجود رو بترقی است تا بدرجه توقّف رسد بعد از توقّف تدنی است. این شجر از بدایت وجود رو بنشو و نما است تا بنهایت ترقی رسد لابد بعد از ترقی تدنی است. مثلاً این مرغ پرواز دارد تا رو باوج می‌رود در ترقی است چون توقّف نماید رو بتدنی است. پس معلوم شد که حرکت جوهری از برای جمیع کائنات است لهذا در عالم ارواح اگر چنانچه برای روح ترقی نباشد توقّف است زیرا حرکت از برای وجود لزوم ذاتی است انفکاک ندارد یا حرکت ذاتیه است یا حرکت کمیّه یا حرکت روحیه یا حرکت جوهریه."